

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: W Lwowie bez dostawy do domu . . . mies. zł. 2—, kwart. 7— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2 40, kwart. 7 50 W prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2 40, kwart. 7 50 Zagranicą . . . mies. zł. 5—, kwart. 15—	Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 204.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 13 i. p. Listy należy fransować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za pierwszą linię (9) cm. szer. w zwykłym ogłoszeniu gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 10, w kronice, w kalendarzu, w dzielniku gospodarczym, w buski w tekście gr. 10, w tabelarycznym na pierwszy miesiąc gr. 10, w tabelarycznym o 20 proc. więcej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 5, w kalendarzu i w sprzedaży słowo gr. 10, w matrymonialnej, korespondencyjnej i prywatnej słowo gr. 10, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 24 proc. Zmniejszenie o 50 proc. dla
---	--	---	---------------------------	--

Budżet pod znakiem równowagi.

Osiemnaście lat naszej skarbowości, to ustawiczna walka o uporządkowanie budżetu. Uporządkowanie w sensie zrównoważenia dochodów i wydatków państwowych ale także w sensie wprowadzenia w budżecie ładu. A stwierdzić musimy, że dopiero niedawne czasy zrealizowały u nas staropolskie przysłowie: „pamiętaj rozchodzić żyć z dochodem w zgodzie”.

A był ku temu czas najwyższy. Sytuacja nasza w r. 1934 stała się taką, że już nie było z czego pokrywać deficytu. Trzeba się było zdecydować na operacje zasadnicze, gdyż w konsekwencji mógł się wyworzyć stan naprawdę poważny. Przez wprowadzenie do systemu budżetowania na rok 1936-37 zasady budżetów miesięcznych, dalej zasady, że wydatków nie zapreliminowanych dokonywać się nie będzie jak długo nie znajdą się na to dochody podatkowe, wreszcie przez wprowadzenie hierarchii potrzeb w tym sensie, że sprawy związane z obroną Państwa, oświatą, polityką zagraniczną oraz ze zobowiązaniami do ludzi stały na pierwszym miejscu — przez wprowadzenie tych zasad osiągnięto wielki sukces, bo całkowite zrównoważenie budżetu.

Budżet ten — co najważniejsze — doczekał się zupełnie realnego wykonania i nie jest wykluczonym, że zamknięcie roku budżetowego da nawet pewne nadwyżki.

Również zupełnie zrównoważonym jest preliminarz budżetowy na rok 1937/38. Przewiduje on wydatki w kwocie 2,293,429 tys., zaś dochody w kwocie 2,293,747 tys. Przewyżka tedy prelimitowana dochodów nad projektowanymi wydatkami wynosi 318 tysięcy.

Musimy zanotować rzecz znamioną i pożądaną. Oto w porównaniu z budżetem obecnie wykonywanym, nowy preliminarz wyższy jest po stronie dochodów i wydatków o 72 miliony. Charakteryzuje go dalej zmniejszenie niektórych pozycji wpływów w dziale dochodów administracyjnych oraz przedsięwzięcia, przewiduje się natomiast wzrost danin publicznych oraz wpływów z monopolii państwowych.

Znajduje się w projekcie ustawy skarbowej na rok 1937/38 nowy i doniosłego znaczenia przepis: liczba funkcjonariuszów zatrudnionych w administracji cywilnej nie może w obrębie każdej części budżetu tak w liczbie ogólnej, jak i poszczególnych grupach uposażenia przekraczać ilości etatów osobowych, ustalonych w załączonym do ustawy wykazie. I istotnie w ustawie skarbowej znalazł się taki wykaz. Ciekawe mieści w sobie cyfry: ogółem 63,280 etatów. W tym 43,232 stanowisk urzędniczych, 3590 etatów sędziowskich i prokuratorskich oraz 16,358 etatów niższych funkcjonariuszów.

Podwyższono w nowym preliminarzu sumę wydatków na emerytury. Wynosi ona ogółem cyfrę około czterystu milionów. Wydatki na płace łącznie z emeryturami figurują w kwocie 1,100 milionów. Stosunek procentowy tej grupy wydatków do całości budżetu państwowego jest jednym z najwyższych w Europie. Podciągnięto o siedm i pół miliona wwyż budżet oświaty, a budżet Ministerstwa Spraw Wojskowych został tak ułożony, by nasza armia nadal promieniowała potężną siłą moralną i techniczną.

Bul.

Odezwa rektorów.

Warszawa, 5. 12 (PAT.) W wyniku dwudniowej konferencji rektorów wszystkich szkół akademickich, odbytej w dniu 2 i 3 b. m., wydana została następująca odezwa:

DO POLSKIEJ MŁODZIEŻY AKADEMICKIEJ!

W szczerą troskę i głębokim niepokojem zwracamy się do was.

Chmury zbierają się nad światem, z wielu stron słychać odgłosy ciężkich walk, często bratobójczych, czynione są wielkie wysiłki, by zapobiec wypadkom, które zagrażają kulturze i życiu narodów. Sąsiadami naszymi są potężne państwa, z których jedno gwałtownie dąży do terenów ekspansji, drugie wspiera czynniki przewrotu, by losy innych swoich podporządkować planom.

W obu tych państwach wkłada się olbrzymi wysiłek w rozwój nauki i techniki, szczególnie wojennej, tworzy się coraz lepsze warunki dla intensywniej pracy uczonych i szybkiego kształcenia specjalistów. Nie do pomyślenia są tam przerwy i zakłócenia w gorączkowej pracy młodego pokolenia.

I dlatego nas, którzy pamiętamy czasy niewoli, a którzy za szybkie przygotowanie kierowniczych sił ludzkich dla narodu ponosimy odpowiedzialność, głębokim bólem przejmując świadomość, że część młodzieży, dążącej w swym przekonaniu do ulepszenia warunków życia polskiego, obrała metody, które, prowadząc do anarchii, uniemożliwiają pracę normalną w szkołach wyższych, opóźniają wejście młodych sił do życia, podważają podstawy przyszłości narodu, a dzieje się to w chwili, gdy wszelki zamęt wewnętrzny stwarza niesłychanie pomyślny warunki dla akcji wrogów narodu polskiego.

Udział ciemnych sił prowokatorskich w ostatnich wystąpieniach młodzieży w Warszawie jest tu bolesną przestrożą. Gdyby stan dotychczasowy miał trwać dalej, to siły te poczną obficie zbierać żniwo.

Zagadnienia, którymi zajmuje się młodzież ze sprawą żydowską na czele, są nader poważne i trudne. Siegają bardzo daleko w głąb podstaw polskiego życia narodowego i gospodarczego i muszą być rozwiązane w sposób istotnie celowy dla dobra narodu, a nie podważający ani na chwilę podstaw jego siły. Zalatwienie poszczególnych fragmentów sprawy w terminach dowolnych jest niemożliwe bez wprowadzenia bardzo poważnych zakłóceń do życia, a próby wymuszania przemocą natychmiastowego spełnienia postulatów, które bez uprzednich głębokich przemian w całości ustroju życia państwa, spełnione być nie mogą, prowadzą tylko do zamętu i demoralizacji ogólnej.

Młodzież ma prawo szukać dróg usuwania bolączek życia narodowego, ma prawo wskazywać te drogi i przygotowywać się do pracy twórczej nad rozwiązaniem kapitalnych zagadnień tego życia, musi wszakże pamiętać, że droga czynienia zamętu nigdy nie była i nie będzie drogą twórczości i prawdziwej pracy ideowej.

Młodzież, która w swej olbrzymiej większości ożywiona jest duchem prawdziwie patriotycznym, musi się zdobyć na przeciwdziałanie metodom rozkładu i na pohamowanie krewkości kolegów niedojrzałych jeszcze do prawdziwej pracy ideowej, lub zaopatrzonej w złe wzory obce.

Władze akademickie, pilnie studiując wszelkie bolączki życia akademickiego, ściśle z całokształtem życia narodowego związane, od dawna czynią i nadal czynić będą wysiłki, zmierzające do poprawy warunków tego życia. Ufając, że młodzież dopomoże w spełnieniu wspólnego obowiązku względem nauki polskiej dla dobra narodu i państwa, przygotowujemy się do rozpoczęcia normalnej pracy we wszystkich uczelniach.

Odezwę podpisali rektorzy wszystkich wyższych uczelni.

Wyjaśnienie Baldwina.

Londyn, 5. 12. (PAT.) Ag. Reutersa donosi: O godz. 16-tej zjawił się w sali obrad Izby Gmin rzesiście oklaskiwany premier Baldwin, aby złożyć zapowiadaną deklarację.

W odpowiedzi na zapytanie Attlee, premier oświadcza: Rozważając różne przypuszczenia na temat małżeństwa króla, sądzę, że należy, abym złożył oświadczenie w tej sprawie. W prasie wczorajszej i dzisiejszej ukazały się pewne wnioski, oparte na twierdzeniu, że gdyby król miał ożenić się, jego małżonka mogłaby nie być królową. Twierdzenia te nie mają uzasadnienia w konstytucji. Nie istnieje w naszym ustawodawstwie małżeństwo morgantyczne. Jedynym sposobem, prowadzącym do ulegalizowania stanu rzeczy, byłoby przeprowadzenie ustawy ad hoc. Rząd jednak nie zamierza przeprowadzać takiej ustawy. Zresztą zagadnienia te dotyczą wspólnie całego commonwealthu brytyjskiego i taka zmiana nie mogłaby być dokonana bez zgody wszystkich dominiów. Z zaдовоieniem stwierdzam po przeprowadzeniu badań w tej sprawie, że zgoda taka nie byłaby udzielona. Uważam za swój obowiązek złożyć tę deklarację w Izbie Gmin przed zamknię-

ciem obrad, aby rozprószyć różne nieporozumienia. Na razie nie mam nic więcej do oświadczenia.

Attlee w odpowiedzi oświadczył: Mam wrażenie, że nawet gdyby czas pozwolił nie należałoby nad tym oświadczeniem dyskutować lub komentować. Jest to deklaracja, nad którą musimy zastanowić się jak najpoważniej. Na tym posiedzenie zamknięto.

Deklaracja, którą złożył premier Baldwin w Izbie Gmin, precyzując sytuację prawnokonstytucyjną co do sprawy małżeństwa królewskiego jest podkreśleniem nieustępliwego stanowiska rządu w tej sprawie. Deklaracja ta przecina w sposób zdecydowany wszelkie możliwości kompromisu i dąży do uniemożliwienia podjęcia akcji o charakterze popularnym na rzecz króla.

W rzeczywistości akcja ta została już w pewnym stopniu podjęta, a prowadzona jest z jednej strony przez prasę lordów Beaverbrocka i Rothermera, z drugiej zaś strony przez radykalnie usposobioną inteligencję, skupioną dokoła redakcji liberalnych i radykalnych gazet „News Chronicle” i „Star” oraz radykalnego tygodnika „New Statesman and the nation”, na

lamach którego radykał angielski, redaktor tego pisma Kingsley Martin, występuje dziś z gorącą obroną króla.

Akcja ta uzyskała dziś bardzo silne poparcie ze strony Churchilla, który zamierza ogłosić jutro list otwarty do swoich wyborców we własnym okręgu wyborczym i wypowiedzieć się, jeżeli nie wyraźnie na rzecz króla, to w każdym razie przeciwko forsowaniu decyzji, którą powzięć ma monarcha. Churchill uważa ma również, że angielska opinia publiczna postawiona została nagle przed faktem dokonanym i została tak oszołomiona, że należy dać jej nieco czasu, aby się przystosowała do wynikłej sytuacji.

Król przebywał wczoraj przez cały dzień w Fort Belvedere i do Londynu wogóle nie przybył. W godzinach popołudniowych, po złożeniu deklaracji w parlamencie premier Baldwin udał się samochodem do Fort Belvedere.

Forma kompromisu.

Londyn, 5. 12. (PAT.) Organ Labour Party „Daily Herald” zamieszcza dzisiaj p. t. „Abdykacja obecnie mało prawdopodobna” następujące rozważania: Możliwość abdykacji króla szybko zanika, o wiele bardziej prawdopodobnym jest, iż premier niedługo będzie w możności oświadczyć swoim kolegom, iż król nie ma na razie zamiaru wstąpić w związku małżeńskie i że przeto żadna kwestia konstytucyjna nie powstaje. Przed 48 godzinami, gdy król dowiedział się, że uznanie jego małżonki za królową jest niewykonalne, miał stanowczy zamiar abdykowania. Gdy to się dokonało, to decyzja jego, aczkolwiek z żalem, byłaby jednak przyjęta. Wtedy król mógłby zachować tytuł księcia Kornwalii, a jego małżonka stałaby się księżną Kornwalii. Grupa przyjaciół króla nalegała, aby nie podejmował on żadnych nieodwołalnych decyzji, lecz aby na razie sprawę swojego małżeństwa pozostawił w zawieszeniu. Przyjaciele ci wskazywali królowi na fakt, że nie mógłby wstąpić w związku małżeńskie wcześniej jak za 5 miesięcy, to znaczy wówczas, kiedy jej rozwód stanie się prawomocny. Przyjaciele doradzają królowi, że jeśli będzie on czekał jakiś czas, to sympatia publiczna przechyli się niewątpliwie na korzyść jego małżeństwa. Rząd będzie musiał wówczas ustąpić przed wolą króla i zgodzić się na jego życzenie. Prawdopodobnie, że w ciągu następných kilku godzin kraj zostanie powiadomiony, że król w obecnej chwili nie zamierza wstąpić w związku małżeńskie, i że kryzys konstytucyjny przestanie istnieć.

Zalecenia arc. Canterbury.

Londyn, 5. 12. (PAT.) Konferencja premiera Baldwina z ministrem spraw wewn. sir John Simonem trwała pół godziny. Treść tej konferencji nie została do wiadomości publicznej.

Dziś o godz. 10 rano zbierze się gabinet, który według zdania kół politycznych, będzie już w posiadaniu definitywnej odpowiedzi króla. W każdym razie nadchodzący week-end będzie brzemienny w skutki dla imperium brytyjskiego. Wynika to także z apelu, jaki ogłosił wczoraj wieczorem arcybiskup Canterbury, ostrzegając przed wypowiedaniem się z ambon w nadchodzącą niedzielę na temat konfliktu królewskiego. „Week-end obecny — oznajmił arcybiskup — wymaga największego spokoju i rozważliwej, a niebaczne słowa, wypowiedziane na podstawie niekompletnej znajomości sprawy, mogą wyrządzić krajowi dużo szkody”.

